

Naslov:  
Milat, Ante

Vrsta osobe:  
Osoba

Mjesto (grad/općina):  
Žrnovo

Pravni status osobe:  
fizička osoba

Jezik:  
Hrvatski

Pismo:  
Latinica

Funkcije:  
Predavatelj gradiva.

Naslov:  
Skokandić, Stjenko

Vrsta osobe:  
Osoba

Mjesto (grad/općina):  
Žrnovo

Pravni status osobe:  
fizička osoba

Jezik:  
Hrvatski

Pismo:  
Latinica

Funkcije:  
Predavatelj gradiva.

**Naslov:**

Bakarić, Pavle

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Pavle Bakarić (Žrnovo, 13.04.1931. - Dubrovnik, 13.10.2007.), agronom.

Rodio se u žrnovskom Prvom selu 1931. godine.

Školovao se u Žrnovu, Korčuli, Kaštelima (poljoprivredni tehnikum). Godine 1960. diplomirao je poljoprivredu u Sarajevu, a 1978. je i magistrirao na Sveučilištu u Zagrebu na temi mandarinki Unšiu.

Radio je kratko na Poljoprivrednom dobru Donji Miholjac (1949. - 1950.), Brodogradilištu Korčula, a 1952. se zapošljava u Rasadniku za južne kulture u Čibači (Mlini). Poslije završenog studija od 1960. radi u Poljoprivrednoj zadruzi Ston (1960. - 1961.), da bi se nedugo poslije vratio u Rasadnik Čibača, koji će se 1963. spojiti sa Stanicom za južne kulture Dubrovnik. Od 1963. do 1993. bit će direktor Stanice, zaslužan za njezino kadrovsko jačanje, širenje aktivnosti (gradnja uljare i laboratorija, osnivanje rezervata ovce "Dubrovačka ruda", održavanje brojnih tečajeva i predavanje, publiciranje...).

Prvi svoj tekst objavio je 1957. Istaknuo se nizom knjiga o elajografiji maslinarstva u južnoj Dalmaciji (Korčula, Pelješac, Mljet, Elafiti, Dubrovačko primorje i Konavle). Knjiga o uzgoju limuna doživjet će četiri izdanja.

Obavljao je i niz političkih dužnosti. Bio je zastupnik u Saboru SRH, član Centralnog komiteta SKH, predsjednik Općinskog vijeća i zamjenik predsjednika Općine Dubrovnik, predsjednik Općinske konferencije SKH Dubrovnik, član Centralnog odbora Saveza studenata Jugoslavije...

Za svoja ostvarenja ovjenčan je titulom Viteza hrvatskog maslinarstva, kao i nagradom za životno djelo Dubrovačko-neretvanske županije (2005.).

**Mjesto (grad/općina):**

Žrnovo

Ston

Donji Miholjac (DONJI MIHOLJAC)

Mlini

Dubrovnik

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1931-2007 g.

**Ustroj osobe:**

Otac Petar Bakarić, majka Frana Prdija.

Supruga Marija Thiele.

**Funkcije:**

Agronom, direktor Stanice za južne kulture Dubrovnik (1963. - 1993.), znanstvenik, publicist.

**VIAF osoba:**



**Naslov:**

Skokandić, Ivan

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Ivan Skokandić (Žrnovo, 24.09.1890. – Zagreb, 21.04.1972.), arhitekt. Rodio se 1890. u Žrnovu u kamenoklesarskoj obitelji Skokandić Čavlić Ivana i Mare rođ. Curać Fedelica. Osnovnu školu je pohađao u rodnom Žrnovu, a 1907. odlazi u Češku gdje će završiti četverodišnju Školu za kiparstvo i klesarstvo u Hořicama, a od 1911. do 1914. i Specijalnu školu za kiparstvo kod J.V.Myslbeka. U vrijeme I. svjetskog rata odlukom srbijskog Ministarstva prosvjete i ckrvenih poslova biva postavljen za nastavnika na Dojranskoj gimnaziji (južna Srbija, danas Makedonija). Godine 1916. odlazi u Pariz s evakuacijom vojske i civila iz Srbije. Godine 1917. i 1918. radi u pariškoj gimnaziji za izbjeglice. Istovremeno se i školovao te je diplomirao je 1919. u Parizu na Specijalnoj školi za arhitekturu. Do početka 1921. radi u Francuskoj, a potom se vraća u Zagreb gdje nastavlja raditi kao arhitekt. Od 1959. je u mirovini.

**Mjesto (grad/općina):**

Zagreb (ZAGREB)

Pariz

Prag

Žrnovo

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1890-1972 g.

**Ustroj osobe:**

Roditelji: Ivan Skokandić Čavlić (1862. - 1949.) i Mara Curać Fedelica (1866. - 1931.)

Braća: Antun (1892. - 1918.) i Jakov Krtolić (1895. - 1975.), sestra Vica (1889. -?)

Ivan Skokandić se 1939. oženio s Margaretom Sinković (1908. - 1995.).

Nisu imali potomaka.

**Funkcije:**

Godine 1914. - 1916. radi na Dojranskoj gimnaziji (južna Srbija, današnja Makedonija), a u razdoblju 1917. - 1918. u pariškoj gimnaziji za izbjeglice. Svršetkom studija arhitekture, radi u birou Jeana Parizona (Harnes) i Andrea Reyniera (Lens). Dolaskom u Zagreb zapošljava se u Građevnom poduzeću Ing. M. Sladoljev i drug – Patentni biro u kojem je i zamjenik vlasnika, a kratko do konca rata i u tvrtki „Gradjevno D. Švab“.

**Naslov:**

Arhivski sabirni centar Korčula-Lastovo

**Vrsta osobe:**

Ustrojstvena jedinica

**Osnivač:**

Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske

**Djelatnosti:**

Djelatnosti knjižnica i arhiva

**Mjesto (grad/općina):**

Žrnovo

**Pravni status osobe:**

javna ustanova

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

Naslov:  
Stanković, Ante

Vrsta osobe:  
Osoba

Mjesto (grad/općina):  
Žrnovo

Pravni status osobe:  
fizička osoba

Jezik:  
Hrvatski

Pismo:  
Latinica

Funkcije:  
Predavatelj gradiva.

Naslov:  
Marović, Mijodrag

Vrsta osobe:  
Osoba

Mjesto (grad/općina):  
Žrnovo

Pravni status osobe:  
fizička osoba

Jezik:  
Hrvatski

Pismo:  
Latinica

Funkcije:  
Predavatelj gradiva.

**Naslov:**

Baničević, Božo

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Božo Baničević (Smokvica, 24.12.1937.), hrvatski svećenik, crkveni povjesničar i glazbenik.

Rođen u vinogradarskoj obitelji Ivana Baničevića Škudrića i Urse rođ. Korunić. Osnovnu školu pohađa u Smokvici i Blatu, a srednju naobrazbu ostvaruje u Klasičnoj sjemenišnoj gimnaziji „Ruđer Bošković“ u Dubrovniku. Nakon odrađenog vojnog roka, studira filozofiju i teologiju na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Pohađa i muzikološki seminar. Za svećenika je zaređen 1.12.1963. godine. Naknadno upisuje izvanredni studij romanistike u Skopju, nastavlja ga u Sarajevu i Parizu. Diplomirao francuskog i latinskog jezika obranio je u Sarajevu. U Francuskoj, gdje je početkom 1970-tih mijenjao župnika u nekoliko župa (Lyon, La Frette sur Seine, Cormeilles en Parisis i pariška župa Saint Philippe du Roule), usavršuje znanje francuskog jezika. Djelovao je kao katehet i župnik u nekoliko župa na jugu Dalmacije. Umirovljen je 2015., no i dalje je aktivan kao istraživač, pisac i publicist.

Odlikovan je od predsjednika RH Spomenicom domovinske zahvalnosti (1996.), Nagradom općine Smokvica za životno djelo (2012.) i Nagradom grada Korčule za životno djelo (2015.).

**Mjesto (grad/općina):**

Smokvica

Majkovi (Slano)

Korčula

Janjina (Pelješac)

Žrnovo

Dubrovnik

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1937 g.

**Ustroj osobe:**

Roditelji: Ivan Baničević Škudrić (1900. - 1970.), sin Marka i Mare Didović, i Ursa Korunić (1911. - 1993.), kćer Franja i Matije Korunić.

Braća Marko (1933., živi u Splitu) i Ivan (1942.), te sestre Mara udana Radovanović Bobar (1932., Smokvica), Mila udana Anić (1935., Blato), Ksenija udana Bosnić (1946., Australija) i Marija udana Borovina (1952., Vela Luka).

**Funkcije:**

Po zaređenju službu župnika obavlja u Majkovima (Dubrovačko primorje), kateheta u Korčuli (1971. - 1978.), župnika u Janjini (1978. - 1991.), Korčuli (1991. - 1996.) i Žrnovu (1997. - 2015.). Umirovljen je 2015. godine. Radio je i kao vjeroučitelj.

Uz svećenički poziv djeluje kao plodni publicist i spisatelj. Intenzivno proučava crkvenu prošlost Smokvice, otoka Korčule i župa u kojima djeluje. Piše i o toponomastici i priloge na polju muzikologije. Napisao je sljedeće knjige: „Imena župa na otoku Korčuli“ (1989.), „Katedrala i opatska riznica sv. Marka“ (1996.), „Rječnik starinskih riječi u Smokvici“ (2000., 2016., dva izdanja), „Korčulanska biskupija“ (2003.), „Bratimska pjesmarica Gospe Kandalore u Smokvici“ (2003.), „Dalmato-romanski ostaci u toponimiji Hrvatske“ (2009.), „Smokvica kroz vjekove“ (2013.), kao i brojne članke za časopise (Dubrave hrid, Godišnjak grada Korčule, Luško libro), zbornike radova (Smokvički zbornik, Zbornik Čare, Blato do kraja 18. st., Muka kao nepresušno nadahnuće kulture, Baština iz baščine izresla, Latinitet u Europi...) i leksikone (Leksikon hrvatske crkvene glazbe). Ostavio je traga i na polju glazbe. Uz pisane rasprave o crkvenoj glazbi u bratovštinama Smokvice, Žrnova i Korčule, predvodio je rad tamburaškog zbora u Žrnovu. Skladao je, obrađivao i transkribirao crkvene otočke pučke pjesme. Baničević je prevodio s latinskog jezika i pisao stihove u desetercu, osmercu i šesterцу.

VIAF osoba:  
165374623